

Luis Serra y Guardia

Ricoma, 79 y 81

Banquero

GRANOLLERS

Ofrece al público toda clase de operaciones de Banca y Bolsa

Descuento y negociación de letras y cheques : Pago de cupones : Compra y venta de toda clase de papel negociable en Banca y Bolsa

AHIR I AVUI

Repasseu els discursos pronunciats pels diputats de la Lliga Regionalista i compareu-los amb el què diuen aquets mateixos senyors *allà dalt*:

Diu el senyor Garriga:

«Reconozco que la palabra mentira sólo puede pronunciarse en un momento de exaltación pasional que nos impide ser dueños de las formas de expresión. Como fruto de exaltación y en un momento de pasión la pronuncié y por ello la retiro; pero debo añadir unas palabras para que conste que el hacerlo no es en mí la más mínima cobardía. Con esa palabra no he querido ofender, pero sí rechazar una ofensa que se me ha inferido, pues yo pertenezco a la Lliga y a mí atañía la acusación que se hacía a la Lliga Regionalista de conspirar contra la patria, y yo afirmo que quien diga que la Lliga no es tan patriótica como el que más, falta a la verdad, y eso lo demostramos con nuestros actos. (Grandes rumores.)»

◎ ◎

El senyor Rahola:

«Un diputado de la comisión de la autonomía, que se encontraba en el grupo, se lamentó de que todavía no hubiera recibido el Estatuto de la Mancomunidad.

— Pues yo — dijo el jefe del gobierno — no he recibido hasta anteaer el Estatuto, y por cierto que estaba escrito en catalán. Gracias a que era lo mismo, porque es muy parecido al castellano.

El señor Rahola exclamó entonces:

— *Es que el catalán es tan español como el castellano.*»

◎ ◎

Parla el senyor Sedó:

«Yo requiero a todos para que digáis en qué ocasión hemos podido sus representantes decir nada atentatorio a la unidad nacional. Lo que ocurre es que nosotros concebimos en nuestra ideología política una estructura distinta para el resurgimiento de España y por esto defendemos nuestras concepciones, porque creemos que con ello hacemos un bien a la patria.

Yo os pido que no condenéis nuestras aspiraciones y que no queráis matar el espíritu de una región que sólo aspira a crear en mol-des nuevos una España más rica y poderosa que la de hoy.

Si en nuestras pretensiones véis algo que no coincida con nuestras ideas, pensad que son exaltaciones patrióticas de unos hombres que aspiran a una España grande, feliz y próspera. No las condenéis, señores senadores, oidlas para discutir las luego en un ambiente de armonía, para que así los prestigios de España, los altos prestigios de España, no puedan

ponerse en duda. (*Aplausos en todos los lados de la Cámara.*)

El presidente del Consejo: Hablad así siempre, aquí y allí.»

El qué serà l'HISTORIAL

En uns cartells vermells s'anuncia per a avui una «Festa d'Afirmació i Fè», en celebració del primer aniversari de la independència dels Martins.

I s'hi llegeix que a la tarde en Francesc Bassas Palaus farà un *Historial* en l'ampla i espaiosa cuina de can Martín.

Els cartells no diuen què serà l'*Historial*; però vaja, ja ho direm nosaltres.

Referències que tenim de molt bona font, ens permeten anunciar que el senyor Bassas Palaus, que voluntariament va haver de dimitir la vicepresidència de l'Orfeó Granollerí, que voluntariament va haver-se de donar de baixa com a soci del mateix, i que pot-ser també per la seva voluntat va ésser expulsat de La Unió Lliberal per 176 vots, contra 36, dissertarà sobre la germanor en els orfeons, retreient les expulsions i els atropells que en el Granollerí es succeïren mentre ell hi feu d'amo, en companyia del seu cosí germà, el mestre Llobet; explicarà l'anada a Sant Feliu de Guíxols, remarcant bé els tractes que ell i el seu cosí i consoci, varen fer amb els representants d'aquella ciutat, tractes que costaren dues mil pessetes a La Unió Lliberal i el descàndid del nostre Orfeó als ulls de molts industrials guixolencs, amén del suposat extravio de les pessetes que pagaren alguns socis protectors; i per fi aclarirà, amb arreboles de aurora, el dubte que rosega a molts, així que volen saber què es va fer d'aquelles pessetes que es varen perdre a l'anar l'Orfeó a La Garriga, l'any 1917.

Immediatament de fet aquest curiosíssim i edificant *Historial*, en Martín farà tres... crits a la santa independència i tot els presents, de peu, entonaràn la magnífica composició del mestre Sancho Marraco, *La cançó del lladre*.

I tots contents.

Falta de caritat

«La Comarca», sempre tant caritativa, el diumenge passat publicà còpia de la sentència dictada per l'Audiència de Barcelona, en causa per delictes d'impresió contra nostre volgut amic el tinent alcalde de La Garriga, en Salvador Fortuny.

Mai haviem cregut en les qualitats de que vol vantar-se l'esmentat setmanari; emperò, per si hi havia algun dubte, els seus fets, repetits un dia i altre dia, corroboren sobradament el nostre dubte.

El que vol presumir d'orgue dels elements catòlics, fa algun temps que es multiplica per a satisfer les més baixes passions.

L'alegrar-se de la desgràcia del pròxim no és de bon catòlic ni és humà sisquera; i és de hipòcrita voler-se justificar encapsalant la nova que es dona amb goig mai dissimulat, amb l'epígraf *Remitido*.

No ens expliquem el perquè de certes actituds, i la adoptada per «La Comarca» en la qüestió de referència vé a patentitzar un desconeixement absolut de les màximes cristianes, a l'ensems que una despreciable crudeltat.

Una conferència

Avui, a les deu i mitja del matí, donarà una conferència en el saló del Consistori de la vila de Manlleu, el diputat provincial per aquest districte, don Francesc Torras Villà, desenrotllant el següent tema: «Moderna hisenda municipal».

En el número pròxim d'EL DEMÒCRATA donarem compte de l'acte, extractant el treball del nostre estimat amic.

L'Orfeó Granollerí a la opinió pública

Así se titula el folleto que acaba de publicarse en contestación a la campaña tiempo ha emprendida en contra del «Orfeó» por los enemigos de «La Unión Liberal».

Como se dice en un preámbulo «Al lector», la publicación del folleto responde al deseo de puntualizar los motivos que determinaron el hecho de que en Granollers haya dos orfeones; motivos que, aun ignorándolos por completo, quiso explicar el conocido crítico musical don Joaquín Pena, en un desgraciado artículo que mereció la censura más unánime, al cual se da cumplida contestación en el folleto publicado.

El propósito de su autor o autores, de ilustrar al público en asunto que tanto apasiona, se logra cumplidamente, explicando en forma muy breve, cual corresponde a la índole del librito, los abusos y atropellos que cometieron los señores Bassas y Llobet, mientras estuvieron al frente del «Orfeó Granollerí», amparándose siempre en la amenaza de malograr la obra que es el más preciado galardón de La Unión Liberal.

En cuanto a lo que se refiere al señor Pena, queda este señor a altura bien poco envidiable; y, o mucho nos equivocamos, o va a serle muy difícil defenderse de la arremetida de que es objeto.

Ilustran el folleto infinidad de documentos y datos que por sí solos demuestran muy elo-